

[Hans Hedtoft.]

de Oplysninger, den højtærede Finansminister gav om den lønmæssige Udvikling, vil jeg gerne ved anden Lejlighed, naar vi har lidt mere Tid til Raadighed, vende tilbage hertil for nu med det samme at vende mig til den højtærede Statsminister og gøre nogle Bemærkninger til den for ham baade i Form og Indhold saa karakteristiske Tale, der blev holdt for et Øjeblik siden.

Statsministeren spurgte mig, om det ligefrem var saadan, at det var hans, altsaa Venstres, Vælgere, der havde bedt mig om at fortælle, hvor skuffede de var. Jeg kan ikke paastaa, at jeg direkte af Regeringspartiets Vælgere ligefrem har faaet noget Mandat til at fremføre en Række af de Betragtninger, jeg har fremført, men hvis den højtærede Statsminister trænger til formelle Beviser paa, i hvor høj Grad Skuffelsen er til Stede hos det store Klientel af danske Medborgere, der ved sidste Valg lod sig forlede til at stemme paa Venstre i Forventning om Verdens syvende Underværk, anbefaler jeg Læsning af „Dansk Grossistidende“ for sidste Aar.

Ellers var Statsministerens Tale efter Recepten: alle de Paastande, som det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft og andre har fremsat, er jo uden Bevis, og derfor er de uden særlig Interesse. De Paastande, jeg har tilladt mig at fremføre om Skuffelsen over Regeringen, ikke alene i dansk Arbejderbevægelse og hos danske Smaakaarsfolk, men langt ud over disse Kredse, er bevist af selve Udviklingens Gang siden Regeringens Tiltræden. Alt det, man forventede ved denne Regerings Tiltræden i Retning af Skattelettelse, Restriktionsophævelse, Varetilførsler og alt det andet, der blev nævnt i Ord og Billeder paa Plakater ved sidste Valgagitation, er jo ikke gaaet i Opfyldelse. Og nu siger den højtærede Statsminister, tynget af Byrderne og med det sagtmødige Smil, han efterhaanden har tilegnet sig i sin ministerielle Gerning: Jeg savner Beviser. Beviser! Det har lydt Gang paa Gang: Hvor er det, vi har sagt saadan noget? — Og Statsministeren reserverede sig forsigtigt, inden han gik ned af Talerstolen, og sagde: I alt Fald vil jeg gerne have Beviser fra kompetente Forsamlinger. Mon det var i Forudelse om, at disse Beviser foreligger til Overmaal? Men naar nu Statsministeren har bedt om at faa et Par Udtalelser, der bekræfter Rigtigheden af mine Paastande om, at Venstres Talere virkelig har været letsindige og strøet om sig med gyldne Løfter og skabt Forventninger, saa skal han faa dem. Jeg beder om den højtærede Formands

Tilladelse til her og senere at komme med nogle enkelte Citater; det er jo paa statsministeriel Opfordring, saa det nytter ikke, at Formanden ser strengt paa mig, jeg er nødt til at følge en Opfordring fra allerhøjeste Sted om at komme med Beviser.

Jeg tager til at begynde med to Medlemmer af Regeringen for at faa nogle autoritative Udtalelser. Den ene er en ganske særlig Mand, det er den højtærede Minister for særlige Anliggender. Han skrev i Venstres Valgblad, „Venstre bygger Fremtiden“, bl. a. følgende Mundfuld:

„Det er svært at faa Øje paa den Risiko, der skulde ligge i at ophæve Importrestriktionerne i en Tid, hvor der hersker Vareknaphed over hele Verden. Det er lige saa svært at indse, hvad man skal med Valutakontrol, naar det er yderst begrænset, hvad man kan bruge Valuta til. Det eneste Krav, man i Overgangstiden behøver at stille, er, at fremmed Valuta kun bruges til hensigtsmæssige Vareindkøb, og dette Problem vil kunne klares med et meget beskedent Administrationsapparat.“

Bevis Nr. 1, Hr. Statsminister!

Bevis Nr. 2: Den nuværende Landbrugsminister, Hr. Erik Eriksen, sagde paa et Møde i Aarhus den 19. Oktober 1945, da han skulde fortælle Vælgerne om, hvad han og hans Parti og formentlig ogsaa den Regering, han nu er Medlem af, vilde:

„Det bliver ikke let at slippe bort fra Kontrol og Restriktioner. Jeg har tilladt mig at foreslaa Ophævelse af visse Rationeringer. Hvorfor skal vi have Rugbrødsrationering, naar vi ikke længere har Brug derfor? Det giver blot en Masse Arbejde til ingen Nytte. Og hvorfor oprettholde Kødrationeringen? Der er jo nu ingen i Udlandet, der forlanger det. Mel- og Grynmarker kan ogsaa undværes. Men der sidder saa mange Mennesker og knirker med hele dette System, og derfor er det saa vanskeligt at slippe af med det.“

Nu sidder den højtærede Landbrugsminister og en hel Del andre, bl. a. hans højtærede Kollega Handelsministeren, og er dem, der knirker med denne lange Række af Rationeringer og Restriktioner og Bestemmelser, og har ikke paa et eneste Omraade af grundlæggende Betydning gjort en Indsats i Retning af at ophæve dem.

Det var to Medlemmer af Regeringen. Maa jeg saa tage en af de Venstrømænd udenfor, der spiller en Rolle, i alt Fald i Partiets Representation over for Grossererstanden, Grosserer Anker Løu, der den 19.